

Ὁ σπουδαστής τῆς θεολογίας φορέσας τὰς πηλοβατίδας περιεπάτει ἐν τῷ κήπῳ στρεφόμενος καὶ ἐπαναστρεφόμενος, βεμβάζων καὶ ἐξακοντίζων εἰς τὸν ἀέρα πυκνὸν καπνὸν, ὅτε ἀντήχησε τὸ σάλπισμα τῆς ἀμάξης.

ΒΡΟΧΗ ΚΑΙ ΕΥΔΙΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Η ΒΑΡΩΝΗ TONTAN, νέα χήρα
ΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ, θαλασσοπόλος
ΑΝΣΕΛΜΟΣ, υπηρέτης

Ἡ σκηνή, ἐν τινὶ ἐπαύλει.

Μικρὰ αἴθουσα κομψή. Ἐν τῇ θάψει ἐστὶ καὶ ἐπ' αὐτῆς καθρέπτης· δεξιόθεν κλειδοκώμαλον, ἀριστερόθεν δὲ κρέμαται βαρόμετρον. Θύρα ἐν τῇ ἑ' διασκευῇ πρὸς ἀριστερά· βλέπουσα πρὸς τὰ ἐντὸς καὶ θύρα δεξιόθεν ἄγουσα πρὸς τὰ ἐκτὸς. Ἐτέραις τρεῖς θύραις δεξιόθεν ἐν τῇ α' διασκευῇ. Παράθυρον πρὸς ἀριστερά ἐν τῇ α' διασκευῇ. Πρὸ τοῦ παραθύρου τράπεζα ἐφ' ἧς βιβλία καὶ λευκώματα· ἐμπροσθεν καὶ πρὸς δεξιὰ ἀνάκλιτρον. Ἡ χαρτίνη θήκη, ἡ παριστάσα τὸ βαρόμετρον δυνατόν νὰ ἐγκλῇ τεμάχια ὕλου, ὥστε ὅταν ριφθῇ κατὰ γῆς νὰ φανῇ ὅτι πράγματι συνετρίβη.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Ἀκούεται πίπτουσα ἡ βροχή τῆς ὁποίας ὁ κρότος πύει ἀμέσως μετὰ τοὺς πρώτους λόγους τῆς δαρώνης.

ΒΑΡΩΝΗ ἀποτεινομένη πρὸς τὸ κρεμάμενον βαρόμετρον τὸ ὅποτον κρατεῖ διὰ τῶν δύο χειρῶν της.

(Μετά θυμοῦ) Ὅχι! δὲν θὰ ὑποφέρω οὐδὲ μίαν στιγμὴν περιπλέον τὸ ὑδριστικὸν αὐτὸ δείγμα τοῦ μυσταροῦ καιροῦ, τοῦ ὁποίου ὑφίσταμαι ἐξ ἡδὴ μῆνας τὴν σκυθρωπότητα καὶ τὴν πλῆξιν. Ἄς ἀπαλλαγῶ τέλος πάντων τοῦ συνενόχου τούτου τῆς μυσταρᾶς αὐτῆς, τῆς ἀτελευτήτου αὐτῆς βροχῆς (ἀποσπᾷ τὸ βαρόμετρον καὶ τὸ ρίπτει βιαίως κατὰ γῆς) Τετέλεσται!

(Ἐξέρχεται διὰ τῆς πρώτης πρὸς δεξιὰ θύρας.)

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ εἰσέρχεται ἀριστερόθεν. ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ κρατοῦσα ἐφημερίδα εἰσέρχεται δεξιόθεν.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ παρατηροῦσα τὰ τεμάχια τοῦ τεθραυσμένου βαρομέτρου.

Ἄχ! ἄχ! ἄχ!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καῖμα! καὶ τί ὥραϊον βαρόμετρον! Ὁ μηχανίτης ὁ βαρώνος τὸ εἶχεν ἀγοράσει πενήντα στρογγυλὰ τάλληρα.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Σύναξε λοιπὸν τὰ τεμάχια!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ πρὸς τὴν Βικτωρίνην ἀναγινώσκουσαν τὴν ἐφημερίδα.

Δὲν θὰ ἐκπνεύς καλλίτερα ἂν μ' ἐβοήθεις νὰ τὰ συνάξωμεν ὁμοῦ; Θὰ ᾔνε ὥς φαίνεται πολὺ σπουδαῖον αὐτὸ ὅπου ἀναγινώσκεις.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Βεβαιοτάτα, ὁ Μιρανδὼν συνελήφθη

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ἀδύνατον!

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ ἀναγινώσκουσα.

«Τέλος ἡ χωροφυλακὴ συνέλαβε τὸν περιβόητον ληστήν, ὅστις ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους κέλυμαίνετο ὅλον τὸν νομὸν τοῦ Σωμῦρ.»
«Ὁ Μιρανδὼν συνελήφθη.»

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ λέγει ποῦ τὸν συνέλαβον;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Εἰς Ἀγιον-Μάρκελον.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Τόσῳ πλησίον;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ναὶ, σχεδὸν εἰς τὴν θύραν τῆς ἐπαύλεώς μας.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ναὶ, σχεδὸν εἰς τὴν θύραν τῆς ἐπαύλεώς μας. (ἀναγινώσκει) «Ὁ Τιφάνης Μιρανδὼν εἶναι ὁ παράδοξος ἐκεῖνος ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον τινὲς τῶν ὑπ' αὐτοῦ ληστευθέντων περιέγραψαν. Βλέμματα φοβερά, ἀλλὰ μεστὰ εὐφυΐας· στόμα νόστημον, ἀλλὰ διαστρεφόμενον ὑπὸ φρικώδους εἰρωνείας· μέτωπον στοτεινὸν καὶ ἀπειλητικόν,

»ἀλλὰ καλυπτόμενον ὑπὸ μεγαλοπρεποῦς
»κόμης· νοῦς διεφθαρμένος, ἀλλὰ κεκεσμη-
»μένος διὰ σπανιωτάτης δυνάμεως τῆς φαν-
»τασίας. Ἀνηλεὲς πρὸς τοὺς ἄνδρας, περι-
»ποιητικώτατος καὶ ἱπποτικώτατος πρὸς
»τὰς γυναῖκας ὁ Μιρανδώνουδέποτε ἀφήρει
»ἀπὸ τῶν δακτύλων αὐτῶν τὰ δακτυλίδια
»χωρὶς πρότερον νὰ ἀσπασθῇ τὰς χει-
»ράς των τρυφερώτατα δεικνύμενος οὕτω
»πως ὁ ἀντάξιός διάδοχος τοῦ Fra Dia-
»nolo, ἔχων ὅμως περὶ πλεόν τὴν γαλλι-
»κὴν κομψότητα καὶ ἐρασμιότητα.»

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ἀξιόλογα, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, διότι
μᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὸν ἀχρεῖον αὐτὸν γεί-
τονα. Ἀλλὰ ἔλα τώρα νὰ με βοηθήσης νὰ
συνάξωμεν αὐτὰ τὰ ὕαλι· ἀναμφιβόλως
μετ' ὀλίγον θὰ ἐπιστρέψῃ ἡ βαρώνη, καὶ
ἂν εὖρῃ ἐδῶ ἀκόμη τὰ σημεῖα τῆς παρα-
φορᾶς τῆς θὰ ὀργισθῇ πάλιν.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ἡ κυρία Γοντράν δὲν ἔπρεπε διόλου νὰ
σπάσῃ τὸ βαρόμετρόν της. Αἱ καλαὶ αὐταὶ
γυναῖκες ἔχουν νευρικὰς κινήσεις... Καὶ
τί ἔπταιεν ἡ ἀθλία αὐτὴ μηχανὴ διότι ἐξ
τώρα μῆνας δεικνύει βροχὴν, ῥαγδαία βρο-
χὴ, θύελλα;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ ὅμως πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, κυ-
ρία Βικτωρίνη, ὅτι εἶνε πολὺ ὀχληρὸν, καὶ
ὅτι ἔχει τις ἀφορμὴν νὰ ὀργίζεται βλέπων
καθ' ἡμέραν βροχὴν καὶ βροχὴν, ἐν ᾧ ἤλ-
θεν εἰς τὴν ἐξοχὴν ν' ἀναπνεύσῃ, νὰ περι-
πατήσῃ καὶ νὰ ἐπισκέπτεται κατὰ σειρὰν
τὰς ἐπαύλεις.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Τί λόγος! τὰ χρήματα δὲν εἶναι πάν-
τοτε ἱκανὰ νὰ μας δώσουν ὅ,τι θελήσωμεν
διότι τότε οἱ πλούσιοι τί ἄλλο ἤθελαν;
καὶ τὸν καλὸν καιρὸν ἀκόμη θὰ ἡγόραζον·
καὶ αὐτοὶ μόνον θὰ ἐχαίροντο τὸν ἥλιον.
Κ' ἔπειτα τόσῳ καλλίτερον ἂν ὁ καιρὸς ᾔνε
ἄσχημος, διότι θὰ φύγωμεν ἀπ' ἐδῶ μίαν
ῥαυρὰν ἀρχήτερα. Καὶ διατί τάχα, λέγω
μόνη μου, δὲν φεύγομεν ἀπὸ τώρα; Ὅταν
δὲν εὐχαριστῇται τις εἰς ἓν μέρος, τὸ ἄφι-
νει καὶ φεύγει, καὶ διὰ τὴν βαρώνην δὲ

εἶναι τόσῳ εὐκόλῳ! Χήρα, κάμνει ὅ,τι
θέλῃ· πλούσιος, μ' ἐν νεῦμά της εἰμποροῦν
ὅλα τὰ πράγματά της νὰ εὑρεθοῦν εἰς μίαν
στιγμὴν εἰς Παρισίους, ὅπου τὴν περιμένει
τὸ ὥραϊον τῆς μέγαρον τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἀ-
γίου Δομινίκου. Ἄν ἤμην ἐγὼ εἰς τὴν θέ-
σιν της χωρὶς πολλὰ πολλὰ θὰ ἀνέβαινα
εἰς τὸν σιδηρόδρομον, καὶ μιά καὶ δυὸ
εἰς Παρισίους.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καλὰ δὲν λέγω ὅχι. Ἀλλ' ὁ κόσμος;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Τί, ὁ κόσμος;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ εἰμπορεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ τις εἰς Πα-
ρισίους πρὶν ἔλθῃ ὁ δεκέμβριος, ὅτε μάλι-
στα ἔχει καὶ ἐξοχὴν; Ἀ! ναί, θὰ ᾔτο ὡ-
ραιότατον. Ἀκουσ' ἐδῶ! θὰ ἔλεγαν εἰς τὴν
ὁδὸν τοῦ Ἀγίου Δομινίκου, μήπως ἐκάνῃ ἡ
ἐπαυλὶς τῆς κυρίας Γοντράν; μήπως ἡ
βαρώνη ἐπώλησε τὴν ἐπαυλὶν καὶ ἐπιστρέ-
φει τόσῳ γρήγορα εἰς Παρισίους;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ὡστε καλὰ καὶ σώνει πρέπει νὰ μείνω-
μεν ὀκτὼ μῆνας εἰς τὴν ἐξοχὴν;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ναί, ἀφοῦ τὸ θέλει ὁ κόσμος!

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Καὶ ἂν ἀσθενήσῃ κανεὶς;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ναί, χάριν τοῦ κόσμου!

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Καὶ ἂν χαθῇ τις ἀπὸ μαρασμόν;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ὁ κόσμος! ὁ κόσμος! κυρία Βικτωρίνη,
ὁ κόσμος!

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ὡ! ἐγὼ ὅμως ἀποθνήσκω ἐκ τῆς πλή-
ξεως.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ οἱ ἄγροὶ δὲν σὲ λέγουν τίποτε;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ἀπολύτως τίποτε.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ἀλλὰ τὰ δένδρα;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Δὲν βλέπω ἄλλο τι ζωωδέστερον πράγμα παρὰ τὰ δένδρα.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ ὁ οὐρανός;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Μήπως καὶ οἱ Παρίσιοι δὲν ἔχουν οὐρανόν;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Λοιπὸν δὲν ἤνοιξε; ποτέ σου τὸν ὥραϊον τοῦτον τόμον τῶν ποιήσεων;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ὅχι.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Λοιπὸν, ἄκουσε (κάθεται πρὸς ἀριστεράν, λαμβάνει ἀπὸ τῆς τραπέζης ἕνα τόμον, τὸν ἀνοίγει καὶ ἀναγινώσκει μετ' ἐμφάσεως).

Τοῦ ποταμοῦ τὰ κόματα ἀφρίζοντα μυκῶνται καὶ τρέχουν βυθιζόμενα εἰς σκοτὸς μακρονόν. Πέραν, τῆς λίμνης τὰ νερά ἀπλούμενα κοιμῶνται, καὶ τὸν γλαυκὸν ὁ Ἑσπερος φωτίζει οὐρανόν. Εἰς τοῦ βουνοῦ τὴν κορυφήν....

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ ἤρως διακόπτουσα αὐτόν.

Φθάνει! ἄς ἀλλάξωμεν ὁμιλίαν ἂν θέλης.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ἀφ' οὗ δὲν σ' ἀρέσκει ἡ ποίησις σὲ λέγω εἰς τὸ πεζὸν ὅτι ἡ οἰκογένεια Ροβερβάλ φθάνει σήμερον, καὶ ὅτι ἡ παρουσία της θὰ καθησυχάσῃ τὰ νεῦρα τῆς κυρίας βαρώνης καὶ τὰ ἰδιώματά σου, κυρία Βικτωρίνη. Οἱ Ροβερβάλ θὰ μείνουν ἐδῶ ὅλον τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον, καὶ ἐπειδὴ ἡμεῖς μόνον τὸν Σεπτέμβριον θ' ἀναχωρήσωμεν ἀπ' ἐδῶ, ἡ κυρία καὶ σὺ θὰ ἔχετε δύο σωστοὺς μῆνας νὰ παρηγορηθῆτε διὰ τὴν τρομερὰν πληξίν τῶν παρελθόντων μηνῶν. Ἴδου ἡ κυρία.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΒΑΡΩΝΗ, ΑΝΣΕΛΜΟΣ καὶ ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ.

ΒΑΡΩΝΗ εἰσέρχεται χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸν Ἀσέλμον καὶ τὴν Βικτωρίνην καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν ἀριστερόθεν τράπεζαν. — Αἰεὶ μετὰ δυσσεβείας.

Τὸν Ἀπρίλιον, βροχή· τὸν Μάϊον, βροχή· τὸν Ἰούνιον βροχή· τὸν Ἰούλιον βροχή· τὸν Αὐγουστον βροχή· ἀρχὰς Σεπτεμβρίου βροχή. (Ἴδου τὴν Βικτωρίνην καὶ τὸν Ἀνσέλμον). Ἐδῶ εἰσθε ἀκόμη...

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β'.]

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Τώρα δὲ ἐτελειώσαμεν ἐσυνάξαμεν τὰ κομμάτια...

(Ἐξέρχεται δεξιόθεν, κρατῶν τὸ βαρόμετρον).

ΒΑΡΩΝΗ Κρατεῖ τὴν Βικτωρίνην καὶ καθίζει παρὰ τὴν τράπεζαν

Τί κρατεῖς αὐτοῦ;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ἐφημερίδα, κυρία βαρώνη. Ἀνέγνωσα μίαν εἰδησιν ἡ ὁποία, σὰς βεβαιῶ, θὰ εὐχαριστήσῃ πολὺ τὴν κυρίαν βαρώνην.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ τί εἰδησις εἶνε;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ὁ διαβόγτος ληστὴς ἔνεκα τοῦ ὁποίου τοσάκις ἐτρομάξατε, ἀφ' οὗ κατριοῦμεν ἐδῶ, συνελήφθη πλησίον τῆς ἐπαύλεώς μας.

ΒΑΡΩΝΗ

Α! ναὶ, καλὴ εἰδησις· χαίρω διότι ὁ κακοῦργος αὐτός, τοῦ ὁποίου ἡ εὐχάριστος γειτονία συνεφώνει πολὺ ὥραϊα μὲ τὴν εὐχάριστον βροχήν, ἐπὶ τέλους συνελήφθη. Τί τρομερὰς νύκτας ἐπέρχασα ἐξ αἰτίας του! τὸν ἐβλεπον ἀκόμη καὶ εἰς τὸν ὕπνον μου.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Τὸν ὠδήγησαν εἰς Παρισίους σιδηροδρόμιον.

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Ἐγὼ δὲν θὰ εἶχον ἀνάγκην νὰ με δέσωσι διὰ νὰ ὑπάγω εἰς Παρισίους.

(Νεύει πρὸς τὴν Βικτωρίνην ν' ἀναχωρήσῃ· ἐκείνη δὲ ἐξέρχεται ἀριστερόθεν.)

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΒΑΡΩΝΗ μόνη· ἔπειτα ὁ ΑΝΣΕΛΜΟΣ.

ΒΑΡΩΝΗ (καθημένη καὶ βλέπουσα τὴν ἐξοχὴν διὰ τῶν κιγκλίδων τοῦ παραθύρου.)

Αἰωνίως βροχή! Καὶ εἶνε χειρότερα τοῦ κατακλυσμοῦ, διότι ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα μόνον ἡμέρας διήρκεσεν, ἐν ᾧ ἐξάκις τεσσαράκοντα ἡμέρας βρέχει ἀδιακόπως ἐδῶ, εἰς τὴν τερπνοτάτην Τουραίνην, τὸν Παράδεισον τῆς Γαλλίας ὡς τὴν ὀνομάζουν. Ὁραῖος Παράδεισος! Παράδεισος, ὅπου ὅλοι μένουν τρυπωμένοι ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των, διότι φοβοῦνται μὴ πνιγοῦν ἐάν

θελήσουν νὰ ὑπάγουν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν γειτόνων των. Περιμένω τοὺς Βοννάρ· οἱ Βοννάρ μ' ἀναγγέλλουν ὅτι ὁ ποταμὸς ὁ ὁποῖος διέρχεται πρὸ τῆς ἐπαύλεως των καὶ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ διαπεράσωσιν ἐξεχείλισεν, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ ἔλθουν. Οἱ Σαμπὼλ, φοβηθέντες τὴν ἐπιμονὴν τῆς βροχῆς ἀνεχώρησαν πρὸ δύο μηνῶν εἰς Ἰταλίαν. Οἱ Χωμέλ μὲ γράφουν ἐκ Βεαρνίας ὅτι ἔνεκα τῆς ἐδῶ φρικώδους καταστάσεως τοῦ ἔαρος θὰ διέλθωσιν ὅλον τὸ ἔαρ εἰς Πυρηνναῖα, ὅπου ὁ καιρὸς εἶνε μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ὅπου δὲν κινδυνεύει τις ἐξερχόμενος εἰς περίπατον νὰ περιπέσῃ εἰς τὴν συμφορὰν τοῦ τρομεροῦ Μιρανδῶν. Ὡστε ἐγὼ, ἐν ᾧ ὑπελόγιζον ὅτι θὰ φιλοξενῶ διαρκῶς ἐν τῇ ἐπαύλει μου τριάκοντα τοῦλάχιστον ψυχὰς, ἐκτὸς τῶν Ῥοβερβάλ, δὲν θὰ ἔχω οὔτε μίαν κἄν. Οἱ Ῥοβερβάλ συγκινηθέντες ἐκ τῶν ἀπελπιστικῶν κραυγῶν μου μ' ἐλυπήθησαν καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτήσων σήμερον τὸ πρῶτ' τὴν ἐπαυλίν των καὶ ἔρχονται ἐδῶ νὰ διατρίψωσι δύο μῆνας. Οἱ Ῥοβερβάλ ἀποτελοῦν ὁλόκληρον κοινωνίαν. Ἐν πρώτοις ὁ κύριος Ῥοβερβάλ διοικητὴς φρεγάτας, πρὸ ὀλίγου ἐπιστρέψας ἐκ Κίνας· ἔπειτα ὁ υἱὸς του, ὠραῖος ὑπολοχαγὸς τῶν Ζουάβων· ἔπειτα ἡ κόρη του ἡ ἄλλοτε συμμαθήτριά μου σήμερον δὲ κυρία Φωντινῦ· ἔπειτα ἡ ἀξιόλογος κυρία Ῥοβερβάλ μία ἐκ τῶν πρώτων κυριῶν τοῦ προαστείου Ἀγίου Γερμανοῦ διὰ τὸ πνεῦμά της καὶ διὰ τοὺς καλοὺς τρόπους της, γυνὴ ἡ ὁποία κατ' ἐμὲ θὰ ἦτο ἐντελεστάτη ἂν δὲν ἤθελε καὶ καλὰ νὰ με ὑπανδρεύσῃ. Ἐγὼ νὰ ὑπανδρευθῶ πάλιν! Ἀρκετὰ ἡτύχησα ἐκ τοῦ πρώτου μου γάμου. Λοιπὸν ἀφ' οὗ ἐκέρδησα δὲν παίζω πλέον. Ἐπὶ τέλους ἐκτὸς τῶν Ῥοβερβάλ περιμένω καὶ ἑξ ἧς ἑπτὰ ἐκ τῶν καλῶν μας φίλων, τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ μου φέρωσιν. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ ἄγνωστόν τινα, ὡς μὲ γράφει ἡ κυρία Ῥοβερβάλ, ἄγνωστον τὸν ὁποῖον μὲ ζητεῖ νὰ τῇ ἐπιτρέψω νὰ μοὶ παρουσιάσῃ καὶ βέβαια αὐτὸς θὰ ἦνε ἐκεῖνος μετὰ τοῦ ὁποίου ἵηται νὰ με ὑπανδρεύσῃ. Τί πλοῦτος! Ναι, ἀλλ' ὅλα αὐτὰ τὰ καλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα θὰ με παρηγορήσουν δι' ὅσα ἄλλα

ἔχασα, θὰ ἦνε ἐδῶ τὸ πολὺ μετὰ τρεῖς ὥρας. Εἶνε τώρα ἐννέα καὶ οἱ Ῥοβερβάλ θὰ φθάσουν περὶ τὴν μεσημβρίαν. Ἄν εἰμύβρουν νὰ κοιμηθῶ αὐτὰς τὰς τρεῖς ὥρας! καὶ νὰ μ' ἐξυπνήσουν ὅταν ἔλθουν! Ἀκούω βήματα ἵππου εἰς τὴν αὐλὴν... (ἀκροάζεται)
Ὡ! Θεέ! ἂν ἦτο ὁ γραμματοκομιστής! (ὁ Ἀνσέλμος εἰσέρχεται δεξιόθεν καὶ ἐμμενίσας αὐτῇ ἐπιστολὴν ἀποσύρεται.) Ἐπιστολή... (παρρηρεῖ τὴν ὑπογραφὴν τῶν Ῥοβερβάλ... (ἀναγινώσκει).

» Ἀγαπητὴ ἡμῶν φίλη,

Καὶ τοι διακῶς ἐπιθυμοῦντες νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶμεν σήμερον κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μας, διστάζομεν εἰσεῖτι. Καὶ τίς δὲν ἤθελε διστάσει βλέπων τὸν τερατώδη αὐτὸν καιρὸν! Ἐν τούτοις σήμερον τὴν 10 π. μ. ἔχομεν νέαν σελήνην, καὶ ὁ καιρὸς πιθανῶς θὰ μεταβληθῇ. Καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἂν βελτιωθῇ, ἀναβαίνομεν ὅλοι μας εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ ριπτόμεθα κατ' ἐπάνω σας. Παρατηρεῖτε τὸν οὐρανόν· καὶ ἡμεῖς τὸν παρατηροῦμεν· μόλις φανῇ ἡ ἐλαχίστη ἀστὴ, τότε πλέον ἐλπίς καὶ χαρὰ.

» Οἱ φίλοι σας

» Πάντες οἱ ROBERVAL.

Καὶ ἐδῶ εὐρίσκω τοῖχον! Ἄν φανῇ ὁ ἥλιος τότε ἔρχονται. Τί ὠραία ἐλπίς! Αἶ, ὄχι δὲν θὰ φανῇ ἥλιος! Αἶ ὄχι δὲν θὰ ἔλθωσι! Τί φίλοι! Ἐχουν ἀνάγκην ἡλίου καὶ σελήνης. Ἴδου λοιπὸν καὶ πάλιν ἀπομένω μόνη δύο ὁλοκλήρους μῆνας, μόνη, μόνη! Ὅχι, ὄχι, ὄχι, προτιμῶ τὸν θάνατον.
(κρούει τὸν κώδωνα).

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΒΑΡΩΝΗ, ΑΝΣΕΛΜΟΣ ἐρχόμενος δεξιόθεν.

ΒΑΡΩΝΗ

Εἰπέ νὰ ζεύζουν ἀμέσως.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ ποῦ ὑπάγετε, κυρία Βαρώνη;

ΒΑΡΩΝΗ

Εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ σὺ καὶ ἡ Βικτωρίνη θὰ ἔλθετε μαζί μου· ἀναχωροῦμεν εἰς Παρισίους.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Εἰς Παρισίους;...

ΒΑΡΩΝΗ

Λοιπὸν, τί περιμένεις;—Πήγαινε.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ἐλησμονήσατε βεβαίως, κυρία, ὅτι τὸ μέγαρόν σας τὸ ἔχουν εἰς χειράς των οἱ ζωγράφοι, οἱ διακοσμηταὶ καὶ οἱ σκηνογράφοι, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ τελειώσουν τὰς ἐργασίας των πρὸ τῆς πρώτης δεκεμβρίου. Εἶνε τὸ αὐτὸ ὡς νὰ μὴ εἴχετε μέγαρον εἰς Παρισίους.

ΒΑΡΩΝΗ

Καλά. Ἄρες με μόνην.

(Ὁ Ἀνσέλμος ἀναχωρεῖ δεξιόθεν.)

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

ΒΑΡΩΝΗ μόνη.

Ἀνάγκη ν' ἀπομείνω ἐδῶ. Λοιπὸν θ' ἀπομείνω! Εἶμαι φυλακισμένη. Οἱ φυλακισμένοι ὑπομένουσι, καὶ ἐγὼ θὰ ὑπομείνω. Θ' ἀναγνώσω. Ἄς ἀναγνώσω. (Ἀνοίγει τὸ βιβλίον τὸ ὅποτον εἶχεν ἀναγνώσει ὁ Ἀνσέλμος καὶ ἀναγινώσκει) «Ἡ Λίμνη» Ἀχ! Θεέ μου! φθάνουν πλέον τὰ νερά. (Κλείει τὸ βιβλίον, τὸ ὠθεῖ ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐγείρεται.) Ἡ μουσική;... θὰ παίζω μουσικὴν· ἡ μουσικὴ λέγουν ὅτι εἶνε ἡ παρηγορία τῶν δυστυχῶν καρδιῶν· ἄς παίζω μουσικὴν ἐπὶ ἓνα ὁλόκληρον μῆνα (καθίζει πρὸ τοῦ κλειδοκουδάλου.) Θεέ μου! τί παραφωνίαι! τί παραφωνίαι.— Ἀδύνατον νὰ παίζω αὐτὴν τὴν μηχανὴν τὴν ὁποίαν ἐχάλασεν ἡ ὑγρασία. (Κλείει μετ' ὀργῆς τὸ κλειδοκουδάλον καὶ ἐγείρεται.) Πῶς νὰ διασκεδάσω λοιπὸν;... Ἄν ἔτρωγον! Ἄς φάγω. Ἀλλὰ δὲν πεινῶ.—Εἶμπορεῖ νὰ πεινάσῃ τις με τοιοῦτον κατηραμένον καιρὸν; (λυσσωδῶς). Νὰ χορεύσω; Ἀλλὰ πάλιν χρειάζονται δύο τοῦλάχιστον εἰς τὸν χορὸν. Καὶ δὲν εἶμπορῶ νὰ προσκαλέσω τὸν Ἀνσέλμον καὶ νὰ τῷ εἶπω Ἑλα, Ἀνσέλμε, νὰ χορεύσωμεν μίαν πόλκαν! Τί νὰ κάμω λοιπὸν; (Ρίπτει τοὺς ὀφθαλμούς της ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ λαμβάνει ἓν ἐκ τῶν λευκωμάτων.) Νὰ ἰχνογραφήσω;... Ναὶ ὅταν τις ἰχνογραφῇ λησμονῇ τὰ βάσανά του... Θὰ ἀντιγράψω τὴν παλαιὰν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου καὶ τὸ γοτθικὸν κωδωνοστάσιόν της, τὸ ὅποιον φαίνεται ἀπ' ἐδῶ. (Κάθεται ἀπέναντι τῆς θύρας τοῦ ἐξώσιου καὶ ἐτοιμάζεται νὰ ἰχνογραφήσῃ.) Μήτε κωδωνοστάσιον μήτε ἐκκλησία! Τίποτε δὲν φαίνεται· καὶ ἡ ζωγραφι-

κωτάτη ἐξοχὴ καὶ ὁ ὀρίζων σκεπάζονται ἀπὸ τὴν βροχήν. (Ρίπτει τὸν χρωστῆρα καὶ τὸ λεύκωμα κατὰ γῆς καὶ παρατηρεῖ τὴν ἐξοχήν.) Τί ἐλσεινὸν θέαμα! καὶ κάτω εἰς τὸν δρόμον ψυχὴ! ψυχὴ! Οὔτε εἰς κἄν ὁδοιπόρος! Ναί! Ναί! ἰδοὺ εἰς ὁδοιπόρος· κάθεται ὑποκάτω ἑνὸς δένδρου. Ἀχ! διατί δὲν καταφεύγει ἐδῶ εἰς τὴν ἐπαυλίν μου; Ἄν ἐμάντευε πόσον πλήττω μόνη μου! Ἡ κλειδωτὴ θύρα τῆς ἐπαύλεως εἶνε πάντοτε ἀνοικτὴ... Ἴσως ἔρχεται ἐκ Παρισίων... Εἰξεύρει νέα ἐκ Παρισίων! Ἀχ! νὰ συνομιλήσω περὶ τῶν Παρισίων μετὰ τινος ψυχῆς γεννητῆς!...

(Κρούει τὸν κώδωνα βιαίως.)

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΒΑΡΩΝΗ, ΑΝΣΕΛΜΟΣ.

ΒΑΡΩΝΗ

(Σύρουσα τὸν Ἀνσέλμον πρὸς τὸ παράθυρον.)

Διακρίνεις ἐκεῖ μακρὰν, ὑποκάτω τοῦ χονδροῦ ἐκείνου δένδρου ἓνα ἄνθρωπον; ἐκεῖ κάτω;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Μάλιστα, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ

Τρέξε πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπέ τῷ νὰ ἔλθῃ.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Τὸν ἀνεγνωρίσατε τίς εἶνε, κυρία Βαρώνη;

ΒΑΡΩΝΗ

Πήγαινε, σὲ λέγω. (Ὁ Ἀνσέλμος ἐξέρχεται.) Ἀχ! εἶνε τολμηρὸν, ριψοκίνδυνον τὸ κίνημά μου τοῦτο... ἀλλὰ τόσῳ χειρότερα! τὸ πρῶτον πάντων εἶνε ἡ ζωὴ καὶ ἐγὼ δὲν εἶμπορῶ πλέον νὰ ζήσω οὕτω πῶς... Ἐν τούτοις βλέπομεν... νὰ προσκαλέσω ἐδῶ ἄνδρα ἄγνωστον... τοῦτο εἶνε κατὰ πλεῖστον παρὰ τὴν ἀνοησίαν, τὴν τρέλλαν... εἶνε... (φωνάζει) Βικτωρίνη!

(κρούει τὸν κώδωνα καὶ ἡ Βικτωρίνη εἰσερχομένη).

ΣΚΗΝΗ Η'.

ΒΑΡΩΝΗ, ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ εἰσερχομένη δεξιόθεν

ΒΑΡΩΝΗ ζωηρότατα

Φώναξε ἀμέσως τὸν Ἀνσέλμον.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ ὁμοίως

Τώρα πλέον εἶνε πολὺ μακρὰν, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀδιάφορον!

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ἀλλὰ, κυρία βαρώνη, ὁ Ἀνσέλμος ἐπῆρε τὸν ἵππον τοῦ γραμματοκομιστοῦ διὰ νὰ φθάσῃ ταχύτερον. Πῶς νὰ τον φθάσωμεν τώρα πλέον; (Ὑπάγει πρὸς τὸ παράθυρον). Ἰδέτε, νὰ τον ἔρχεται.

ΒΑΡΩΝΗ

Μόνος του, ἴσως; ... (Παρατηρεῖ ἰσταμένη ὀπισθεν τῶν ὑέλων τοῦ παραθύρου) — Εἰς τὰ ὀπίσθια τοῦ ἵππου του κάθεται ὁ ὁδοιπόρος! — Τί ἔκαμα!.. Τώρα ἔγεινε πλέον! — Τί πρόσωπον θὰ ἴδω, Θεέ μου!

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΒΑΡΩΝΗ, ὁ Αἰγνώστος σπογγίζων τὸν πλόνιτον ὡς εἰάν ἦτο καθυγρὸς ἐκ τῆς βροχῆς.

ΒΑΡΩΝΗ, εἰς ἄκρον τεταραγμένη.

Θεέ μου! σᾶς προσεκάλεσα, κύριε, διότι... διότι... διότι τὴν παρελθούσαν νύκτα ὁ καιρὸς ἦτο ἐλεεινός... ὁ ἄνεμος ἐφύσα μηχανωδῶς, ὅλων μου τῶν παραθύρων αἱ ὑελοὶ ἐθραύσθησαν... ὥστε εἶμαι ἠναγκασμένη νὰ τὰς ἀναπληρώσω ἀμέσως.

Αἰγνώστος

Ὡστε μ' ἐνομίσατε φανοποιόν;

ΒΑΡΩΝΗ

Μάλιστα, κύριε, ὡς φανοποιόν... Καταλαμβάνετε... ἡ ἀπόστασις... Παρατηρῶ ὅτι ἠπατήθην.

Αἰγνώστος

Ὀλίγον, μάλιστα, κυρία μου, διότι εἶμαι στρατιωτικός.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀχ! κύριε...

Αἰγνώστος

Πολὺ λυποῦμαι, κυρία, ὅτι δὲν εἶμαι φανοποιός.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀληθῶς, κύριε, εἶμαι εἰς ἄκρον τεταραγμένη... δὲν εἰζεύρετε πῶς εἶμαι διὰ

τὸ λάθος μου... καὶ δὲν εἰζεύρω πῶς νὰ τὸ διορθώσω.

Αἰγνώστος

ὦ, κυρία μου, δὲν εἶνε τίποτε, δὲν πειράζει... ἐγὼ μάλιστα θὰ σας εἶμαι εὐγνώμων ἂν μ' ἐδανείζετε ἐν ἀλεξίβροχον ἕως νὰ φθάσω εἰς τὸν σταθμόν...

ΒΑΡΩΝΗ ἀμηχανοῦσα.

(Κατ' ἰδίαν.) Τόσον ταχέως νὰ φύγῃ! (δυνατά.) Τί, δὲν θὰ περιμείνετε, κύριε, νὰ περάσῃ ὁ φρικτὸς αὐτὸς κατακλυσμός! Θὰ κινδυνεύσετε εἰς τὸν βόρβορον τῶν ὁδῶν... καὶ τί ὁδῶν!..

Αἰγνώστος

Δὲν εἶνε δὲ τόσῳ σπουδαία ὑπόθεσις νὰ περιπατήσῃ τις ἡμέτειαν ὥραν ἐπὶ τῆς ὀλίγον ὑγρᾶς ἄμμου τῆς Τουρκίνης, ἡ ὁποία ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ξηραίνεται καὶ μάλιστα εἰς ἄνθρωπον, ὅστις ἐζήσεν ἔξ μῆνης εἰς τὰς τάφρους τῆς Σεβαστουπόλεως. Ὡστε, κυρία μου, ἂν ἀγαπάτε, ἐν ἀλεξίβροχον...

ΒΑΡΩΝΗ (ἀμηχανοῦσα.)

(Κατ' ἰδίαν.) Θ' ἀναχωρήσῃ τόσῳ ταχέως! (δυνατά.) Ἀ! ἦσθε, κύριε, εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Σεβαστουπόλεως; Τί φοβερά ἐκστρατεία!

Αἰγνώστος

Ἐπιπονωτάτη, κυρία μου.

ΒΑΡΩΝΗ

ἦσθε εἰς τὸ πεζικόν; ὠραιότατον σῶμα.

Αἰγνώστος

Ὁχι, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ

Εἰς τὸ ἵππικόν; καὶ αὐτὸ ὠραῖον σῶμα...

Αἰγνώστος

Εἰς τὸ μηχανικόν, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ

Τὸ κάλλιστον τῶν στρατιωτικῶν σωματῶν!

Αἰγνώστος

Θεέ μου! δὲν εὐρίσκεται ἐν ἀλεξίβροχον!

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Ἄς μὴ ἀφήσωμεν νὰ κοπῇ ἡ συνομιλία! (δυνατά.) Ὡστε, κύριε, ἐλάβετε τὴν δόξαν νὰ παρευρεθῆτε ἐν τῇ μάχῃ... ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐκείνῃ μάχῃ περὶ τῆς ὁποίας τόσος

λόγος ἐγένετο ... ὅπου ὁ διάσημος στρατηγός...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Βοσκέ;

ΒΑΡΩΝΗ

Ναί! Βοσκέ!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐννοεῖτε τὴν μάχην τῆς Ἀλμας ἢ τοῦ Ἰγκερμαν;

ΒΑΡΩΝΗ

Μάλιστα! τοῦ Ἰγκερμαν!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὅχι, κυρία, ὅχι δὲν παρευρέθην εἰς τὰς μάχας ταύτας, διότι ἐφθασα πολὺ ἀργά...
— Ἐν οἷονδῆποτε ἀλεξιβροχόν, κυρία...

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Πῶς νὰ τον κρατήσω; πῶς; (ὕπαιγε δεξιόθεν καὶ φωνάζει) Ἀνσέλμω!.. (ὁ Ἀνσέλμος εἰσερχόμενος δεξιόθεν πλησιάζει τὴν Βαρώνην). Ἀφ' οὗ ὁ κύριος θέλει ἀφενέτως ν' ἀναχωρήσῃ, πῆγαινε νὰ εὔρης ἀλεξιβροχόν διὰ τὸν κύριον. (σιγῇ) Νὰ εἴπῃς ὅτι δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐν ἀλεξιβροχόν ἐν τῇ ἐπαύλει, ἐνόησες; (ὁ Ἀνσέλμος χαιρετῇ καὶ ἀναχωρεῖ ἀριστερόθεν).

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἀποποιούμενος δι' εὐγενοῦς χειρονομίας τὴν ἔδραν ἣν τῷ δεῖκνυει ἡ Βαρώνη).

Θεέ μου, κυρία, βιάζομαι ν' ἀναχωρήσω μήπως καὶ δὲν προσθάσω ἐγκαίρως εἰς τὴν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, ὅπου περιμένω τινὰς φίλους μου. Ἐκτὸς τούτου μένων τόσῃν ὥρᾳ ἐν τῇ ἐπαύλει σας φοβοῦμαι μὴ φανῶ ἀδιάκριτος, καὶ ἡ παρουσία μου βεβαίως δὲν θα διορθώσῃ τὰ βεβλαμμένα παράθυρά σας.

ΒΑΡΩΝΗ

Μὴ φροντίζετε κύριε, διὰ τοὺς φίλους σας, διότι ἡ πρώτη ἀμαξοστοιχία τὴν ὁποίαν κ' ἐγὼ ἐπίσης περιμένω θὰ φθάσῃ μετὰ τρεῖς ὥρας. Λοιπὸν!... Ὡστε ἐλέγετε, κύριε, ὅτι παρευρέθητε εἰς τὴν ὥραίαν ἐκείνην ἐκστρατεῖαν τῆς Κριμαίας;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἰδίαν

Ἐπιμένει! θὰ ᾔνε χήρα ἀξιωματικοῦ... νέα χήρα!...

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ δὲν ἐπληρώθητε;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Δις ἐπληρώθην, κυρία, καὶ ἀρκετὰ βαρέως ἐν ᾧ κατεσκευάζομεν τὴν τρίτην παράλληλον.

ΒΑΡΩΝΗ μετ' ἐκπλήξεως ἄμα καὶ χαρῇ.

Ἄ! εὐρίσκεσθε εἰς τρίτην παράλληλον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἰδίαν.

Καὶ τί τὴν μέλει ἄρ' ἄγε;

ΒΑΡΩΝΗ ὁμοίως.

Ἰδέτε τί σύμπτωσις! τοσάκις ἐπαθύμνησα νὰ γνωρίσω στρατιωτικὸν τινὰ ὅστις νὰ λάβῃ τὴν καλωσύνην νὰ μ' ἐξηγήσῃ τί ἐστὶ παράλληλος.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄν ἡδυνάμην, κυρία, νὰ σας εὐχαριστήσω!...

ΒΑΡΩΝΗ

Τόση καλωσύνη!...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἔως οὗ εὔρεθῃ, κυρία, τὸ ζητούμενον ἀλεξιβροχόν, εὐτυχίαν μου θὰ νομίσω ἂν δυνηθῶ νὰ σας ἐξηγήσω τί ἐστὶ παράλληλος.

ΒΑΡΩΝΗ

Τί εὐχαρίστησις!.. Θὰ μάθω ἐπὶ τέλους. Καθίσατε λοιπὸν σὰς παρακαλῶ.

(περὶ πρὸς δεξιὰν ἵνα προσφέρῃ τῇ ἀγνώστῳ κάθισμα).

ΑΓΝΩΣΤΟΣ προχωρῶν ἵνα λάβῃ τὸ κάθισμα (κατ' ἰδίαν). Εἶνε χαριστάτης, ἀλλὰ ὁ παράδοξος τρόπος τῆς...

(Ἡ Βαρώνη καθίζει ἀριστερά, ὁ δὲ Ἀγνώστος λέγει πρὸς αὐτὴν μεθ' ὅρους δασκαλικοῦ καὶ στρατιωτικῆς ἀρτιπειρίας).

Παράλληλος, κυρία μου, εἶνε γραμμὴ ἐπιθετικὴ καὶ ἀμυντικὴ χαραγμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον κατέχουσιν οἱ πολιορκηταί, ἵνα διευκολύνωνται προχωροῦντες διὰ τάφρων ἢ κρυπτῶν ὁδῶν πρὸς τὸ πολιορκούμενον μέρος.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀξιόλογα!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Αὐταὶ αἱ τάφροι εἰν' ἐσκευασμέναι εἰς τρεῖς γραμμάς καὶ ἡνωμέναι μεταξὺ των δι' ἄλλων τάφρων ἐλικοειδῶν.

ΒΑΡΩΝΗ

'Αξιόλογα! ἀξιόλογα!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Αἱ τάφροι αὐταὶ ἔχουσι βάθος μὲν ἐνὸς μέτρου, πλάτος δὲ ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τριῶν.

ΒΑΡΩΝΗ

'Αξιόλογα! ἀξιόλογα! ἀξιόλογα!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐξ εἶνε οἱ κυριώτατοι τρόποι τῆς κατασκευῆς τῶν τάφρων δι' ἀπλῆς σύριγγος, διὰ ταχυσκάπτου σύριγγος, διὰ πλήρους σύριγγος, διὰ ἡμιπλήρους σύριγγος, διὰ διπλῆς σύριγγος, διὰ ἡμιδιπλῆς σύριγγος. Ἐνοήσατε, κυρία;

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄν ἐνόησα, λέγετε! ἀλλ' ὅλα αὐτὰ τὰ ὅποια μὲ λέγετε εἶναι σπουδαιότατα. Ἐλέγετε ὅτι τριακονταεξ εἰδῶν σύριγγες ὑπάρχουσι.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐξ, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ συγκεχυμένη, συνερχομένη.

Ἐξ.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἡ ἀπλῆ σύριγξ· ἡ ταχύσκαπτος σύριγξ, ἡ πλήρης σύριγξ, ἡ ἡμιπλήρης σύριγξ, ἡ διπλῆ σύριγξ καὶ ἡ ἡμιδιπλῆ σύριγξ. Τώρα ἅς ὀρίσωμεν εὐκρινῶς τὰς...

ΒΑΡΩΝΗ μετ' ἀδρότητας.

Μάλιστα ἅς ὀρίσωμεν εὐκρινῶς τὰς σύριγγας.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

'Ονομάζεται ἀπλῆ σύριγξ...

ΣΚΗΝΗ Ι'.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

(Εἰσερχόμενος ἀριστερόθεν καὶ κρατῶν τι ἐντὸς θήκης, ὅπερ δύναται τις νὰ ἐκλάβῃ ὡς ἀλεξίβροχον.)

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Τὸν ἄθλιον! Κ' ἐγὼ τῷ εἶπον...

(Ὁ Ἀνσέλμος σύρει ἐκ τῆς θήκης ἀλεξίβροχον κόκκινον. Ἰδόντες αὐτὸ ὁ Ἀγνωστος καὶ ἡ Βαρώνη ἀνακαγχάζουσι.)

ΒΑΡΩΝΗ

'Αλεξίβροχον κόκκινον! Τί τα θέλετε, κύριε, τόσον ἡμέθα πεπεισμένοι ὅτι θὰ ἔχωμεν εἰς τὴν ἐπαυλιν καλὸν καιρὸν, ὥστε οὐδ' ἐσκέφθημεν νὰ παραλάβωμεν ἐκ Παρισίων οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἀλεξίβροχον.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ ἔπειτα, μετ' ὀλίγας στιγμὰς τὸ ἀλεξίβροχον θὰ ᾔνε ὅλως περιττόν· ἡ βροχὴ ἤλαττώθη καὶ νομίζει τις ὅτι δὲν θὰ βραδύνη νὰ φανῇ ὁ ἥλιος.

ΒΑΡΩΝΗ

(Ἐγείρεται ὡσαύτως καὶ ὁ Ἀγνωστος.—Πορευομένη πρὸς τὸ παράθυρον ἵνα ἴδῃ ἂν λέγῃ ἀλήθειαν ὁ Ἀνσέλμος.)

Ὁλ φανῇ ὁ ἥλιος!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Μάλιστα, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ μετὰ χαρᾶς αὐξανούσης.

Θὰ ἔχωμεν καλωσύνην!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Βεβαιότατα!

ΒΑΡΩΝΗ

Ὡστε οἱ φίλοι περὶ τῶν ὁποίων εἶχον ἀπελπισθῇ θὰ ἔλθωσι!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Βεβαιότατα, κυρία!

ΒΑΡΩΝΗ πλησίον τῆς πρὸς ἀριστερὰν θύρας.

'Ανσέλμε, πήγαινε γρήγορα, ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα καὶ κᾶθε πέντε λεπτὰ νὰ ἔργεσαι καὶ νὰ μὲ λέγῃς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ οὐρανοῦ.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ κατ' ἰδίαν.

'Εγὼ ἔγεινα τώρα βαρόμετρον.

(ἀναχωρεῖ διὰ τῆς πρὸς ἀριστερὰν θύρας.)

ΒΑΡΩΝΗ

(Χωρὶς νὰ τὴν ἀκοῦσῃ ὁ Ἀγνωστος, τὸν ὅποιον ἐκαίνη φαίνεται ἐντελῶς λησμονήσασα.)

Ἥλιος! καλωσύνη! οἱ Ροβερβάλλ! τί εὐτυχία! πόσαι εὐτυχίαι διὰ μιᾶς!...

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ, ΒΑΡΩΝΗ.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

(Καθίζων πάλιν καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὕφους.)

Ἐπαναλαμβάνω τὸν ὁρισμὸν τῶν συρίγγων. Ἡ ἀπλὴ σύριγξ εἶνε ἡ...

ΒΑΙΩΝΗ δυνατά.

Κύριε... (κατ' ἰδίαν.) Θ' ἀρχίσῃ πάλιν!.. Μετ' ὀλίγον θὰ γείνη καλωσύνη... καὶ ἡ παρουσία τοῦ ἐδῶ... Ἄς τὸν κάμω νὰ ἐννοήσῃ (δυνατά) Κύριε, σπουδαιότατον εἶνε νὰ μάθω περὶ τῶν συρίγγων, ἀλλὰ μ' ἐπιτρέπετε πρὸ τούτου νὰ σας παρατηρήσω κάτι τι;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἐγειρόμενος.

Κυρία...

ΒΑΡΩΝΗ

Πρὸ ὀλίγου, ὅτε ἤλθετε, ἐβιάζεσθε ν' ἀναχωρήσητε ἀμέσως· ἐξ ἀδιακρισίας μου σὰς παρεκάλεσα νὰ μείνετε ἐξ αἰτίας τῆς βροχῆς, καὶ ὑμεῖς παρεδέχθητε τὴν πρότασίν μου μετὰ μοναδικῆς εὐγενείας. Τώρα ὁμῶς ἀφ' οὗ ἔπαυσεν ἡ βροχὴ, καὶ θὰ γείνη καλωσύνη, θὰ κατεχρώμην τῆς εὐγενείας σας κρατοῦσα ὑμᾶς ἐδῶ περισσότερον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁχι, κυρία μου, ὄχι...

ΒΑΡΩΝΗ

Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, μὲ συγχωρεῖτε· εἰξεύρω τί πρᾶγμα εἶνε ἡ ἀνυπομονησία ὁδοιπόρου, ἐμποδισθέντος ἐπὶ τόσῃν ὥραν.

Αἱ στιγμαὶ τοῦ εἶναι πολύτιμοι...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἰδίαν.

Ὅσῳ παρέρχεται ἡ ὥρα μοὶ φαίνεται ὥραιότερα καὶ δὲν θὰ φύγω τόσῳ γρήγορα (δυνατά.) Σὰς βεβαιῶ, κυρία μου, ὅτι δὲν βιάζομαι ὅσον νομίζετε...

ΒΑΡΩΝΗ

Ἡθέλετε νὰ φθάσητε εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μ' εἶχετε εἰπεῖ ὅτι εἶχα καιρὸν σωστάς τρεῖς ὥρας, καὶ μόλις πρὸ ἐνὸς τετάρτου εἶμαι ἐδῶ· θὰ σας ζητήσω λοιπὸν τὴν χάριν νὰ μὴ φύγω τόσῳ ταχέως.

ΒΑΡΩΝΗ μετὰ πείσματος.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν εἶν' ἔτσι, κύριε...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ καθίζει.

Ἀρχίζω πάλιν ἡ ἀπλὴ σύριγξ...

ΒΑΡΩΝΗ ἀπηυδημένη καθίζει.

(Κατ' ἰδίαν.) Θεέ μου!..

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Πῶς;

ΒΑΡΩΝΗ

Τίποτε· (κατ' ἰδίαν.) Διόλου δὲν εἶνε ὠραῖος, διόλου...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἀπλὴ σύριγξ λέγεται ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν δὲν μεταχειρίζονται κόφινους· αὕτη δύναται νὰ γείνη μόνον ἐν ἀρχῇ τῆς πολιορκίας, ὅταν οἱ πολιορκηταὶ ἦνε ἀκόμη μακρὰν τοῦ φρουρίου

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Εἶνε πάρα πολὺ ὀχληρὸς!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Οἱ κόφινοι εἶνε αὐτὸ τοῦτο κόφινοι κυλινδρικοὶ, ἄνευ πάτου, εἶδος κλωβίων τὰ ὁποῖα γεμίζομεν χῶμα. Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι κόφινοι ἔχουσιν ὕψος μὲν ὀγδοήκοντα ἐκατοστῶν, ἐξωτερικὴν δὲ διάμετρον ἐξήκοντα καὶ πέντε.

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Ἀλλ' αὐτὸς εἶνε ἀνυπόφορος! εἶνε αὕτῃ ἡ βροχὴ μεταμορφωμένη εἰς ἄνθρωπον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Οἱ δεύτεροι κόφινοι γέμουσι δερμάτων, δέματα δὲ εἶνε δέσμαι ἐκ μικρῶν κλαδίων. Τὰ κλαδία αὐτά...

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Πῶς νὰ τον ξεφορτωθῶ;

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

(Ἀκούεται ἡ βροχὴ πίπτουσα βαρδαλώς.)

ΑΝΣΕΛΜΟΣ τρέχων ἀριστερόθεν.

Κυρία Βαρώνη! κυρία Βαρώνη!

ΒΑΡΩΝΗ ἐγειρομένη.

Αἰ! τί εἶνε;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ὁ ἥλιος ὁ ὁποῖος ἐφάνη αἴφνης ἐπὶ μίαν στιγμήν, αἴφνης ἐχάθη· καὶ ἡ βροχὴ τώρα ἤρχισε καὶ ἤρχισε· βρέχει 'ς τὰ γεμάτα.

ΒΑΡΩΝΗ καταδεδλημένη.

(Κατ' ἰδίαν.) Φρικώδης ἀποτυχία! φρικώδης! Οἱ Ῥοβερβάλ δὲν θὰ ἐλθωσι. Μόνη, καὶ πάλιν μόνη!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

(Κατ' ἰδίαν καὶ ἀποσυρόμενος πρὸς ἀριστεράν.)

Ἡ κυρία μου εἶνε μανιώδης! Ἄς φύγωμεν ἀπ' ἐδῶ· δὲν τοῦ ἔχει τίποτε νὰ με κάμῃ ὅ,τι ἔκαμε τὸ βαρόμετρον

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

ΒΑΡΩΝΗ, ΑΓΝΩΣΤΟΣ.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἰδίαν.

Ἄ! περίφημα.

(Ἀφ' οὗ ἐπίτινας στιγμὰς ἡ Βαρώνη ἔμεινε σκυθρωπὴ καὶ ὀργισμένη, πλησιάζει βαθμηδὸν τὸν Ἀγνωστον.—Ἡ βροχὴ δὲν ἀκουσεται πλέον.)

ΒΑΙΩΝΗ μετὰ γλυκύτητος.

Ἀγαπητέ μοι κύριε, ἀρχίζομεν πάλιν περὶ τῶν ὠραιωτάτων ἐκείνων τάρρων;

(Καθίζει.)

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μετὰ χαρᾶς, κυρία μου.

(Καθίζει καὶ αὐτός.)

ΒΑΡΩΝΗ

Τιμῶς σὰς λέγω ὅτι βαθμηδὸν συνειθίζω, καὶ διὰ νὰ σας ἐφιλήσω εὐλικρινῶς, δὲν αἰσθάνομαι ὀλιγωτέραν κλίσιν εἰς τοὺς κόφινους. Ἀλλὰ, ναι, οἱ κόφινοι μὲ καταθέλγουν καὶ τὰ δέρματα ἐκαῖνα καὶ τὰ δερμάτια...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τότε λοιπὸν, κυρία... (κατ' ἰδίαν.) Ἡ μεταβολὴ αὐτῆ... πῶς συνέβη;.. (δυνατά.) Ἀφ' οὗ τὸ θέλετε, ἄς μεταβῶμεν τώρα εἰς τὴν ταχύσκαπτον σύριγγα.

ΒΑΡΩΝΗ

Σὲς ἀκούω! (κατ' ἰδίαν.) Πραγματικῶς εἶνε ὠραίος.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τί εἵπτε, κυρία;...

(Ἡ Βαρώνη νεύει ὅτι οὐδὲν εἶπε.)

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τὴν ταχύσκαπτον σύριγγα τὴν ἀρχίζουν τὴν νύκτα πάντοτε καὶ ἐξάγουν ἐκ τῆς τάφρου ἀπόσπασμα τεχνιτῶν τῶν ὁποίων ἕκαστος κρατεῖ πτυάριον.

ΒΑΡΩΝΗ ἐπαναλαμβάνουσα.

Μάλιστα, κύριε, πτυάριον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Δίκελλαν...

ΒΑΙΩΝΗ ἐπαναλαμβάνουσα.

Δίκελλαν.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Καὶ ἐν ὅπλον μὲ πλατὺ λωρίον.

ΒΑΡΩΝΗ ἐπαναλαμβάνουσα.

Καὶ ἐν ὅπλον μὲ πλατὺ λωρίον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἡ πλήρης σύριγξ διαφέρει.

ΒΑΡΩΝΗ ἀφηρημένη.

Ἀλήθεια; (κατ' ἰδίαν.) Εἶμαι περίεργος νὰ μάθω ἂν ἦνε νυμφευμένος.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Αὐτὴν μόνον γυμνασμένοι σκαπανεῖς δύνανται νὰ τὴν κατασκευάσωσι, τοποθετοῦντες βαθμηδὸν τοὺς κοφίνους. Ἄς τοποθετήσωμεν ἐν πρώτοις τοὺς σκαπανεῖς.

ΒΑΡΩΝΗ

Μάλιστα, ἐν πρώτοις ἄς τοποθετήσωμεν τοὺς σκαπανεῖς (κατ' ἰδίαν μετὰ μελαγχολίας) Τίς θὰ μ' ἐλεγεν ὅτι ἡ πληθὺς θὰ με ἠνάγκαζε σήμερον νὰ τοποθετῶ σκαπανεῖς; Ὑπομονή· τί νὰ γείνη!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ πρῶτος σκαπανεὺς ἐργάζεται γονατιστὸς, ἐπίσης καὶ ὁ δεύτερος· ὁ τρίτος ὁμῶς...

ΒΑΡΩΝΗ

Ὁ τρίτος;...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ τρίτος σκαπανεὺς ἐργάζεται σκυμμένος...

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀνήκουστον πρᾶγμα!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ δὲ τέταρτος σκαπανεὺς...

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ, ΒΑΓΩΝΗ, ΑΓΝΩΣΤΟΣ.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

(Επιπερχόμενος ἀριστερόθεν μεθ' ὁρμῆς.)

Νίκη! Ὁ ἥλιος ἐνίκησε τὴν βροχὴν.
Ὁ οὐρανὸς εἶναι μεγαλοπρεπής. Νίκη!
νίκη! κυρία βαρώνη! νίκη!

ΒΑΓΩΝΗ

ὦ! ναι, νίκη! πήγαινε ἀμέσως, Ἀνσέλ-
μα, νὰ ἐτοιμάσης ὅ,τι χρειάζεται διὰ νὰ
ὕποδεχθῶμεν τοὺς καλοὺς φίλους μας, οἱ
ὁποῖοι βεβαίως τώρα πλέον θὰ φθά-
σουν ἐδῶ διὰ τῆς πρώτης ἀμαξοστοιχίας.
Πήγαινε.

(Ὁ Ἀνσέλμος ἀναχωρεῖ εἰς ἀριστερὴν.)

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

(Κατ' ἰδίαν χωρὶν πρὸς ἀριστεράν.)

Τὸν ἔθλιον! δὲν μ' ἀφίνει νὰ τοποθετή-
σω τὸν τέταρτον σκαπανέα!

ΣΚΗΝΗ ΙΒ΄.

ΑΓ. ΩΣΤΟΣ, ΒΑΓΩΝΗ.

ΒΑΓΩΝΗ

Ἀγαπητέ μοι, κύριε, ἂν εὐαρεστήσῃς
ἀντὶ τῆς ἀλλοτρίας εἰς ἄλλοτε τὴν τοποθέτησιν
τοῦ τέταρτου σκαπανέως.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

(Προσπῶν νὰ κρατήσῃ κραυγὴν.)

Ἄ!

ΒΑΓΩΝΗ

Ἄν σας ἐμπόδιζον περισσότερο θὰ κα-
τεχρώμην τῆς εὐγενείας σας, εἶνε ἀπρεπές
... ἀπρεπέστατον!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἰδίαν.

Καὶ πάλιν μετεβλήθη! ... (δυνατά.) Δύ-
ναμαι νὰ σας διαβεβαιώσω νὰ σας ὁμώσω,
κυρία μου, ὅτι τοῦναντίον μάλιστα...

ΒΑΓΩΝΗ

Ὁχι, κύριε, ὅχι! σπεύσατε καὶ ἐπωφε-
ληθῆτε ἐκ τῆς ἀνελπίστου ἐμφανήσεως τοῦ
ἡλίου.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἰδίαν.

Ἄ! ἐπὶ τέλους νομίζω ὅτι ἐμάντευσεν
τὴν αἰτίαν.

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β΄.]

ΒΑΓΩΝΗ

Καὶ δέχθητε, πρὶν ἀναχωρήσετε, τὰς
εὐχαριστίας μου, διὰ τὴν ἐπὶ μίαν ὥραν
εὐγενῆ συναναστροφὴν σας... Ποτέ δὲν
θὰ λησμονήσω αὐτὴν τὴν χάριν.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Κατ' ἰδίαν, παρευόμενος ἵνα λάβῃ τὸν πῖλον
τοῦ. (Ἐν ᾧ δὲ ὁ Ἀγνώστος μονολογεῖ, ἡ Βα-
ρώνη ἐλθεῖσα πρὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐστίας κατόπ-
τρου, διορθώνει τὴν κόμην τῆς.)

Ἐν ὧσιν ἔβρεχε, δὲν μ' ἄφινε νὰ φύγω,
τώρα ὅπου εἶναι καλωσύνη μὲ διώχνει.
Ἐστενοχωρεῖτο, καὶ ἤθελε διασκέδασιν,
συγκίνησιν καὶ εὐρήκεν ἐμέ!... Παρέστησα
ὀρσιώτατον πρόσωπον!... Τῆς ἔπρεπε...
ἀλλὰ πῶς νὰ τὴν τιμωρήσω;... πῶς; δὲν
εὐρίσκω κανένα τρόπον... Εἶμαι λίαν ὀρ-
γισμένος μὴ δυνάμενος νὰ τῆς δώσω καλὸν
τι μάθημα...

ΒΑΓΩΝΗ κατ' ἰδίαν πρὸ τοῦ κατόπτρου.

Πολὺ δυσκολεύεται ν' ἀπορραΐσῃ... ἔχει
τὸν νοῦν τοῦ εἰς τὸν τέταρτον σκαπανέα.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἐρχόμενος πρὸς τὴν Βαρόνην.

Χαίρετε, κυρία, καὶ σὰς εὐχαριστῶ διὰ
τὴν εὐγενῆ φιλοξενίαν σας.

ΒΑΓΩΝΗ ἀφίει τὸ κατόπτρον.

Ἐν τούτοις λησμονήσατε ὅτι σχεδὸν σὰς
ἐβίβασα διὰ νὰ σας παρκύρω εἰς τὴν ἔπαυ-
λιν μου.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τὸ θεωρῶ εὐτυχίαν μου, κυρία (κατ' ἰδίαν.)
Τόσον ἐγωϊσμὸν καὶ ὀρσιότητά ἔχει, καὶ νὰ
μὴ εἰμπορέσω νὰ τῆς φιλήσω τὰς χεῖρας,
μῆτε νὰ τῆς βγάλω τὰ μάτια!

ΒΑΓΩΝΗ

Ποτέ μου δὲν θὰ λησμονήσω, κύριε, ὅτι
ἡ ἐπὶ μίαν ὥραν συναναστροφή σας μ' εὐ-
χαρίστησε τόσον πολὺ ὥστε τοιαύτην εὐχα-
ρίστησιν πρὸ ἑξ μηνῶν δὲν ἀπήλαυσα (κατ'
ἰδίαν.) Ἐπρεπε νὰ τῷ εἶπω περιποιητικόν
τινα λόγον, κ' ἔπειτα δὲν εἶνε καὶ ψεῦδος...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Καὶ ἡ ὥρα αὕτη, κυρία μου, τὴν ὁποίαν
διήλθον πλησίον σας, θὰ με κάμῃ ὥστε νὰ
μου φανοῦν ὡς δύο αἰῶνες αἱ δύο ὥραι αἱ
ὁποῖαι με χωρίζουν ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ'

ἦν ὅα φθάσῃ ἡ ἀμαξοστοιχία. Καὶ πάλιν, χαίρετε, κυρία μου.

(κινεῖται ἵνα ἀναχωρήσῃ.)

ΒΑΡΩΝΗ

Θέλετε ν' ἀκολουθήσετε τὴν συμβουλὴν μου; (ὁ Ἄγνωστος ἱσταται.) Ὁ καιρὸς εἶνε ὥρατος ὥστε ἐξοδεύσατε τὰς δύο ὥρας σας διατρέχων τὸ ὥρατον τοῦτο μέρος. Ὑπάγετε νὰ ἰδῆτε τὸν Βασιλικὸν Λαιμῶνα, τὸν καταρράκτην τῶν Νυμφῶν, τὴν Ψυχρὰν Κρήνην, τὴν Λίμνην τοῦ Ἐλέφαντος. Τώρα πλέον θὰ τὰ ἐπισκεφθῆτε ἐν ἀνέσει, διότι δὲν εἶνε φόβος μήπως σας συλλάβῃ σας γυμνὴ τη καὶ ἴσως σας σφάξῃ ὁ διαβόητος Μιρανδών.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ σιωπώμενος.

Μιρανδών;...

ΒΑΡΩΝΗ

Ὁ Μιρανδών εἶνε κακοῦργος τις, ὅστις πρὸ πολλοῦ ἐλυμνίετο τὸν δῆμόν μας, καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου ἐφοβούμεν δὲν εἰξεύρετε πόσον...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἰδίαν, μετ' ἐκρήξεως.

Τώρα τὴν κρατῶ!...

ΒΑΡΩΝΗ

Χθὲς μόλις τὸν συνέλαβον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Καὶ ἐγὼ τὸν εἶδον σήμερον τὸ πρὸς πλησίον τοῦ σιδηροδρόμου διὰ τοῦ ὁποίου ἐμελλόν νὰ τον μεταφέρωσιν εἰς Περσίδους.

ΒΑΡΩΝΗ

Ὡστε τώρα θὰ ᾔνε εἰς Περσίδους, καὶ ἡμεῖς ἐλυτρώθημεν πλέον!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

ὦ! ὅχι δὲν ἐλυτρώθημεν ἀκόμη, κυρία μου.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ πῶς! ἀφ' οὗ;...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ Μιρανδών, ἄνθρωπος ἐπιτηδειότητος καὶ ἀνδρίας ἀπιστεύτου, ἔλυσε τὰ δεσμά του, καὶ ἀνέτρεψε πληγώσας τέσσαρας χωροφύλακας, καὶ ἔφυγε διὰ τῆς πεδιάδος ὅπου ἦτο ἀδύνατον νὰ τον συλλάβωσι.

ΒΑΡΩΝΗ

Μέγιστε Θεέ! Καὶ εἶν' ἐλεύθερος λοιπὸν;...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὡς σεῖς καὶ ἐγώ.

ΒΑΡΩΝΗ

Λοιπὸν θὰ ἔχωμεν πάλιν ληστείας, λεηλασίας, καὶ ἐφάδους κατὰ τῶν ἐπαύλεων; Ἀχ! πάλιν θ' ἀρχίσουν αἱ νυκτεριναὶ ἀγωνίαι μου; Μιρανδών! καὶ τὸ ὄνομά του μόνον ἐμπνέει φόβον καὶ τρόμον. Εἶνε ἄνθρωπος φρικώδης καὶ ἠθικῶς καὶ φυσικῶς. Λέγουν ὅτι εἶνε καὶ ἔσχημος.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὅχι, εἶνε ὑπερβολαί.

ΒΑΡΩΝΗ

Τὸ εἶδετε λοιπὸν; Ἀλλὰ ναι, ἀφ' οὗ μὲ εἶπετε...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Δὲν εἶνε τόσῳ φρικώδης ὅσῳ λέγουν; φαντασθῆτε ὅτι ἔχει τὴν κόμην μου.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀ!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τὸ μέτωπόν μου.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀ!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τὴν ρινά μου, τὸ στόμα καὶ τὸ χρῶμά μου.

ΒΑΡΩΝΗ ἀνίσχυρος.

Ὡστε λοιπὸν τῷ ὁμοιάζετε πολὺ;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Δὲν τολμῶ ὅμως καὶ νὰ κρυχηθῶ.

ΒΑΡΩΝΗ περιέργως.

Καὶ τὸ ἀνάστημά του;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὡς τὸ ἰδικόν μου.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἡ ἡλικία του;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἀκριβῶς ὡς ἡ ἰδική μου.

ΒΑΡΩΝΗ περιτρώμενος.

Ἀλλὰ τότε, κύριε; (ὁ ἄγνωστος κλείσας πρῶτον τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ θύραν τῆς αἰθούσης, περιέρχεται κλειὸν καὶ τὰς ἄλλας.) Ἀλλὰ τί κάμνει;... Τί κάμνετε;...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

(Εργόμενος καὶ ἱστάμενος πρὸ τῆς Βαρώνης.)

Κυρία μου, ἐγὼ εἶμαι ὁ διαβόητος Μιρανδών.

ΒΑΡΩΝΗ ἔντρομος.

Σεῖς!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μάλιστα, κυρία, ἐγὼ καὶ σὰς παρακαλῶ μὴτε φωνὴν μὴτε τὸ παραμικρὸν κίνημα.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἐχάθην! Ὁ Μιρανδὼν εἰς τὴν οἰκίαν μου!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἀλλὰ σεῖς, κυρία μου, μὲ προσκαλέσατε.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄ!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Καὶ διὰ τῆς βίβης μάλιστα.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ λοιπὸν τί θέλετε; χρήματα;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Καὶ ὡς ποῖον μὲ ἐκλαμβάνετε;

ΒΑΡΩΝΗ

Θέλετε χρυσίον;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Χωρὶς ἄλλο, κυρία μου, μὲ ἐκλαμβάνετε ὡς ἀργυραμοιβὸν ἀπ' οὗ κατ' ἀρχὰς μὲ ἐξελάβετε ὡς φανασιόν.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀδάμαντας;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐγὼ ἐν σπήλαιον πλήρες τοιούτων.

ΒΑΡΩΝΗ

Τέλος πάντων τί θέλετε;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἐμπαικτικῶς.

Θέλω νὰ διασκεδάσω...

ΒΑΡΩΝΗ

Νὰ διασκεδάσετε;...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μάλιστα, κυρία μου, θέλω κ' ἐγὼ νὰ διασκεδάσω, τώρα ὅπως καὶ σεῖς ὅταν βρέχη.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ τί θέλετε λοιπὸν διὰ νὰ διασκεδάσετε;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τὴν ἀγάπην σας.

ΒΑΡΩΝΗ ἔντρομος.

Τὴν ἀγάπην μου!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Αὐτὴ καὶ μόνη θὰ με διασκεδάσῃ...

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀλλὰ, κύριε...

(στρέφει περὶ τὴν τράπεζαν.)

ΑΓΝΩΣΤΟΣ παρακολουθεῖν αὐτήν.

Τὴν ἀγάπην σας, κυρία, τὴν ἀγάπην σας! Τὴν ἀγάπην σας ἢ τὴν ζωὴν σας;

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄ! κύριε! κύριε! πῶς, ἄνθρωπος, ὅστις μὲ εἶχε φωνὴ τόσο εὐγενῆς...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄ! κυρία μου! διότι ἦμην ἄνθρωπος εὐγενῆς διὰ τοῦτο ἴσα ἴσα εἶμαι σήμερον ἥρως κακοῦργος, ληστής. Οὔτε ἐκ κακῆς φύσεως, οὔτε ἐξ ἀπληστίας μου κατήντησα ληστής, ἀλλὰ μόνον ἐξ ἐρωτικῆς ἀπελπισίας.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἐξ ἐρωτικῆς ἀπελπισίας!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐκδικοῦμαι. Μάλιστα, κυρία μου, μόνος ὁ ἔρως μὲ ἔκαμεν ἐγκληματίαν.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἡ ἱστορία σας λοιπὸν θὰ ᾔητο ῥομαντικὴ καὶ τρομερὰ ἐν ταύτῳ.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τρομερὰ καὶ ῥομαντικὴ, κυρία μου.

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Φοβοῦμαι, ὅμως ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ μάθω...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐλάτρευον εἰς τὴν πατρίδα μου Τουρβαίνην τὴν γυναῖκα ἐνὸς εἰσπράκτορος...

ΒΑΡΩΝΗ

Ὁραίν, ἀναμφιβόλως;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄν δὲν εὕρισκόμεν πλησίον σας θὰ ἔλεγα χαριστάτην τῶν γυναικῶν

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Ὁ ληστής αὐτὸς ἔχει ἀκόμῃ καλοὺς τρό-
πους...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Πῶς ἠγαπώμεθα! ἐγὼ, τοῦλάχιστον πῶς
τὴν ἠγάπων! Λοιπὸν, κυρία μου, ἡμέραν
τινα εὗρήκα εἰς τὸν κοιτῶνά της ἐν ξίφος
τοῦ ἱππικοῦ. Ἀμέσως ὑπώπτευσά.

ΒΑΡΩΝΗ

Πολλάκις καταδικάζει τις χωρὶς νὰ ἔχη
ἀποδείξεις.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ μανιώδης.

Τὸ ξίφος τοῦ ἱππικοῦ δὲν εἶνε ἀπόδειξις;

ΒΑΡΩΝΗ ἑντρομος.

Ἐπὶ τέλους, κύριε, ὁ ἱππεὺς δὲν ἦτο ἐκεῖ.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ μελαγχολικῶς.

Ἦτο!

ΒΑΡΩΝΗ

Τότε λοιπὸν...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἦτο μοίραρχος, κυρία μου. Ἄρπάζω τὸ
ξίφος καὶ καρφόνω τὴν ἄπιστον καὶ τὸν
ἐραστὴν της εἰς μίαν θύραν.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀχ θεέ μου!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐξέρχομαι, μὲ συλλαμβάνουν, μὲ δικά-
ζουν.—Σεῖς, κυρία μου, θά με καταδικάζετε;

ΒΑΡΩΝΗ

Ἐξακολουθεῖτε, κύριε, εξακολουθεῖτε!
(κατ' ἰδίαν.) Τρέμω, ἀλλά δὲν μ' ἀφίνει ἡ
περιέργεια.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Οἱ ἔνορκοι θά με κατεδίκαζον εἰς θάνα-
τον, ἀλλ' ὑπῆρχε περίστασις ἐλαφρυντικῇ
ὁ σύζυγός...

ΒΑΡΩΝΗ

Ὁ εἰσπράκτωρ;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ εἰσπράκτωρ ἦλθεν εὐθὺς τὴν ἐπαύριον
τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐδολοφρόνησα τὴν γυναῖ-
κά του, ἦλθε καὶ μ' ἀφῆκε τὸ ἐπισκεπτή-
ριόν του.

ΒΑΡΩΝΗ

Τὸ ἐπισκεπτήριόν του!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μάλιστα κυρία μου... Ἡ ἐξαιρετικὴ
αὐτὴ φιλοφροσύνη ἔδωκεν ὑπονοίας περὶ
συνενοχῆς καὶ ἐκείνου ἔπειτα οὕτε ὁ
μοίραρχος οὕτε ἡ μυσταρὰ ἐρωμένη μου
ἀπέθανε. Μ' ἔστειλαν εἰς Τουλὼν, ὅπου εὐχῇ-
θην ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ βίου μου νὰ ᾔνε
τοῦ λαιποῦ ἀφ' οὗ ἀποφυλακισθῶ, μέχρι
θανάτου πόλεμος κατὰ τῶν μοιραρχῶν καὶ
χωροφυλάκων. Καὶ ἐξεπλήρωσα τὴν εὐχὴν
μου, διότι δσάκις ἔτυχε περιστάσις ἐξη-
τέλισα, ἐξόβρισα ἐνέπαιζα καὶ ἐπεριγέλα-
σα τὴν χωροφυλακίαν, καὶ ὅπου εὗρήκα χω-
ροφύλακας τοὺς ἠφάνισα σήμερον μάλιστα
τὸ πρωῒ, ἐν ᾧ ἐνόμιζον ὅτι μ' εἶχον εἰς τὰς
χεῖράς των, τοὺς ἐξέφυγα, διὰ τὸ ἀρχίσω
πάλιν τὸν πόλεμόν μου κατὰ τῆς κοινω-
νίας ἐν γένει καὶ ἰδίως κατὰ τῆς χωροφυ-
λακῆς.

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Τί πάθος! τί ἄνθρωπος! τί συμβάντα!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Δὲν εἶχον δίκαιον, κυρία μου, λέγων πρὸς
ὁμάς ὅτι ὁ ἔρως εἶνε ἡ ἀφορμὴ ὅλων τῶν
παρεκτροπῶν μου τῶν σφαλμάτων μου,
τῶν κακῶν μου πράξεων, καὶ ἡ ἀπόδειξις,
ἡ ἀνυμφισθήτης ἀπόδειξις, ἂν ἀκόμῃ ἀμ-
φιβάλλατε, εἶνε καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ ἔρως, τὸν
ὁποῖον τώρα μ' ἐμπνέετε, θά με φέρῃ εἰς
θελκτικωτάτας παραφορὰς ἐναντίον σας.

ΒΑΡΩΝΗ περίφοδος.

Κύριε...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐναντίον σας, μυριάκις ὠραιοτέραν καὶ
θελκτικωτέραν τῆς γυναικὸς τοῦ εἰσπράκτω-
ρος. Διψῶ διασκεῖδασιν!

ΒΑΡΩΝΗ κραυγάζουσα.

Βοήθειαν!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Σιωπὴ, κυρία, κρατῶ ὄπλον... καὶ εἶμαι
ἀποφασισμένος.

ΒΑΡΩΝΗ περίφοδος.

Σιωπῶ... σιωπῶ.

(Μεσολαβεῖ σιγὴ ἐπὶ τινὰς στιγμάς.)

ΣΚΗΝΗ ΙΣΤ'.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΒΑΡΩΝΗ, ΑΝΣΕΛΜΟΣ.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ κρούων τὴν δεξιόθεν θύραν.
Κυρία! κυρία!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Δύνασθε ν' ἀποκριθῆτε, κυρία, ἀποκρι-
θῆτε.

ΒΑΡΩΝΗ

(μετὰ φωνῆς τεταραγμένης καὶ τρεμούσης.)

Τί εἶνε, Ἀνσέλμε;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ ἔξωθεν.

Ερθασεν ἡ ἀμαξοστοιχία.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ οἱ Ῥοδερβάλ;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ ἔξωθεν.

Δὲν ἤλθον οἱ Ῥοδερβάλ.—Ὁ σιδηρόδρο-
μος ἐφθάσε δύο ὥρας ταχύτερον διότι εἰς
τὸν δρόμον εἰσπόρει νὰ πάθῃ ἕνεκα τῆς
κακοκαιρίας, ἡ ὁποία ἤρχισε πάλιν καὶ ἡ
βροχὴ ἀκόμη περισσότερον. Ὁ ποταμὸς
Ασίγερ ἐπλημμύρησε καὶ αἱ πεδιάδες δὲν
φρίνονται εἶνε σκεπασμέναι ἀπὸ τὰ νερά
τοῦ ποταμοῦ ὥστε μόνη ἡ ἐπαυλὶς μας
εἶνε ἔξω ἀπὸ τὰ νερά.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ σιγὰ χωρὶς νὰ τον ἀκούῃ ἡ βαρώνη.

Διάβολε! ἄς φύγω! διότι ἐδῶ εἰμποροῦν
νὰ με συλλάβουν εὐκόλως (κατ' ἰδίαν) Ἐ-
πειτὰ τὸ μάθημα τὴν ἀρκεῖ... (δυνατὰ)
Κυρία σὺς ἀποχαριεῖσθαι πιστεύω δὲ ὅτι
δὲν θὰ μ' ἐμποδίσετε καὶ τώρα.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ δεικνύων τῆς θύρας δυνατῶτατα.

Αἱ! κύριε! ἂν θὰ φύγετε, φύγετε γρή-
γορα! διότι οἱ ἐντόπιοι ἐδῶ λέγουν ὅτι ἐξ
αἰτίας τῆς πλημμύρας θὰ μείνωμεν ἐδῶ
κλεισμένοι σωτοῦς δύο μῆνας.

ΣΚΗΝΗ ΙΖ'.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΒΑΡΩΝΗ.

ΒΑΡΩΝΗ περίφοδος.

Δύο μῆνας! δύο μῆνας ἀκόμη πληξὶν!
(Ἐμπνέουσα τὸν ἀγνωστον καθ' ἡν στιγμὴν
οὗτος ἐρελλε ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν) Κύριε, ὁμι-
λήσατέ μου εὐλικρινῶς.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Κυρία...

ΒΑΡΩΝΗ

Πολλάκις συνελήθετε, ἐνοχλήσατε, ἐ-
γυμνώσατε, ἐληστεύσατε ἀνθρώπους;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μάλιστα, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐβάψατε τὰς χεῖράς σας
εἰς αἷμα ἀνθρώπινον;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ποτέ!

ΒΑΡΩΝΗ

Λοιπὸν, μείνατε ἐδῶ. Προτιμῶ κάλλιον
ἕνα κλέπτην παρὰ τὴν πληξίν, ἕνα ληστὴν
παρὰ τὴν μοναξίαν, ἕνα ἐγκληματίαν παρὰ
τὴν ἐξοχὴν μετὰ δεκάμηνον βροχῆν.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἀλλὰ;...

ΒΑΡΩΝΗ

Εἶμαι χήρα.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄν ἠθέλατε νὰ μὴ ᾔσθε πλέον χήρα;

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν

Εἶνε τραλλός.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Εἰξεύρετε ὅτι δὲν εἶμαι φανοποιός. Εἶ-
μαι καλῆς οἰκογενείας. Εἶνε συγγενεῖς μου
οἱ Πλαντιέρ, οἱ Λαδάρν, οἱ Ῥοδερβάλ.

ΒΑΡΩΝΗ

Οἱ Ῥοδερβάλ;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μάλιστα οἱ Ῥοδερβάλ ἐπρόκειτο νὰ
ἔλθουν ἐδῶ σήμερον σκοπεύοντες νὰ με
νομρεύσουν μὲ κάποιαν κυρίαν Γοντράν.

ΒΑΡΩΝΗ

Τότε λοιπὸν εὐρίσκεσθε ἐντὸς τῆς οἰκίας
τῆς.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μήπως εἴσθε ἡ βαρώνη;...

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ σὺς λοιπὸν εἴσθε ὁ ἀγνωστος τὸν
ὁποῖον ᾔθελον νὰ μοι παρουσιάσουν οἱ
Ῥοδερβάλ;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ Θεόδωρος Βερνιέρ, μαρκίσσιος Ἀγνώστου τὸ παρὰδοξον τοῦτο ὄνομα πρῶτος τὸ ἔλαβεν εἰς ἐκ τῶν προγόνων μου, ὅστις σώσας τὴν ζωὴν Λουδοβίκου τοῦ ΙΣΤ΄, κατὰ τὴν μάχην τοῦ Μοντερῦ, δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομά του. «Λοιπὸν, εἶπεν ὁ Λουδοβίκος, ἄς γείνη μαρκίσσιος Ἀγνώστος!»

ΒΑΡΩΝΗ μεσιδῶσα

Ἀλλ' ὁ Μιρανδών;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ μεσιδῶν καὶ αὐτός

Ὁ Μιρανδών εἶνε τώρα ἐντὸς φυλακῆς σκοτεινῆς τοῦ δεσποτηρίου τῶν Παρισίων.

ΣΚΗΝΗ ΙΗ΄.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ, ΒΑΡΩΝΗ, ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ κρούουσα τὴν πρὸς δεξιὰ θύραν

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἐρασμίως

Εἰμπορεῖτε ν' ἀνοίξετε.

ΒΑΡΩΝΗ ἀνοίγουσα

Τί εἶνε;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ εἰσερχομένη

Κυρία! κυρία!

ΒΑΡΩΝΗ

Τί εἶνε πάλιν;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ὁ ἱερεὺς τῆς ἐξοχῆς ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς πλημμύρας ἔρχεται ζητῶν καταφύγιον εἰς τὴν ἐπαυλιν.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ ἱερεὺς. Ἐχει ἄρα γε καὶ τὰ πετρὰ χεῖλιά σου;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Πιστεύω, κύριε, ὅτι τὰ ἔχει.

ΒΑΡΩΝΗ θλίβουσα τὴν χεῖρα τοῦ ἀγνώστου, ὅστις τὴν θεωρεῖ περιπαθῶς.

Λοιπὸν! ἄς εἰσέλθῃ.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΡΟΦΗΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἡ ἔμφυτος ὁρμὴ πρὸς τὸ καταστρέφειν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις παράγεται ὑπὸ πολλῶν αἰτιῶν. Ἀλλ' εἰς τινὰς λαοὺς ἐπικρατεῖ εἰσέτι ἡ συνήθεια τῆς ἀνθρωποφαγίας. Οἱ ἀρχαῖοι ἀναφέρουσι βαρβάρους τινὰς λαοὺς ὡς τοὺς Ἰσσηδῶνας, τοὺς Παδαίους, τοὺς Μασσαγέτας τοὺς Ἀνδροφάγους, οἵτινες ἔτρωγον σάρκας ἀνθρωπίνας. Τὸ φρικτὸν τοῦτο ἔθιμον συναντᾶται καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς παρὰ τοῖς λαοῖς ταῖς μᾶλλον ἀγρίοις· ἀλλ' ἡ φύσις ἡμ παρορμιάζει ἡ ἀνθρωποφαγία τῶν λαῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Πολυνησίας δεικνύει ὅτι πλειότερον παράγεται ὡς ἐκ τῶν θρησκευτικῶν προλήψεων, ἀλλοκοτῶν ἰδεῶν, ἢ ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς σωματικῆς διατροφῆς. Πολλὰ πολυνησιωτικὰ φυλαὶ ἐφάνταζοντο ὅτι ἡ καταβροχθίζων τὸν ἐχθρὸν τοῦ ἐγγέει ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνδρείαν τοῦ θύματός του. Ὡς παρατήρησεν ὁ Α. Οὐμβόλδος, τὸ ἔθιμον τῶν ἀνθρωποθυσιῶν συνδέεται στενῶτα μετὰ τὸ τῆς ἀνθρωποφαγίας· κατέτρωγον κατ' ἀρχὰς τὸ θῆμα ἐν θρησκευτικῷ συμποσίῳ. Σήμερον ἔτι φυλαὶ τινες τοῦ Ἀμαζῶνος ποταμοῦ, ἓνα μῆνα μετὰ τὴν κηδείαν τοῦ θανόντος, ἐκθάπτουσι τὸ σῶμά του, τὸ θέτουσιν ἐντὸς μεγάλου λέβητος καὶ τὸ ἀφίνουσι ν' ἀπανθρακωθῇ ἐντελῶς· ἔπειτα μεταβάλλουσι τοὺς αἰθρακας εἰς κόνιν, ρίπτουσι αὐτὴν ἐντὸς ποτοῦ ὅπερ καταπίνουσι, νομίζοντες ὅτι ἐγγέουσιν οὕτω ἐν ἑαυτοῖς τὰς ἀρετὰς τοῦ θανόντος. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη εἰς τὰς νήσους τῆς Σανδβίχης ἔτρωγον τὰ πτώματα τῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνων, οἵτινες ἀπέθνησκον ἐκ φυσικοῦ θανάτου, ἵνα μὴ βεβηλωθῶσι τὰ πτώματα αὐτῶν· ταύτην δὲ τὴν πρᾶξιν τὴν ὠνόμαζον. Τρώγειν τοὺς ἀρχηγοὺς ὑπὸ ἀγάπης. Εἰς τοὺς αὐτόχθονας τῆς Αὐστραλίας ἡ ἀνθρωποφαγία δὲν συνειθίζεται εἰμὴ διὰ τινὰς μα-